

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

15. juni 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 201/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 201/02	Sag C-557/19 P: Appel iværksat den 22. juli 2019 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. maj 2019 i sag T-754/18, Hochmann Marketing GmbH mod Europa-Parlamentet	2
2020/C 201/03	Sag C-682/19 P: Appel iværksat den 15. september 2019 af BP til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-917/16 REV, BP mod FRA	2
2020/C 201/04	Sag C-828/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 12. november 2019 — SC Panavitrans SRL mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	3
2020/C 201/05	Sag C-840/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) (Rumænien) den 19. november 2019 — straffesag mod NC	3

2020/C 201/06	Sag C-859/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 26. november 2019 — straffesag mod FX, CS og ND	4
2020/C 201/07	Sag C-908/19 P: Appel iværksat den 10. december 2019 af European Food SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 10. oktober 2019 i sag T-536/18 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (FITNESS)	5
2020/C 201/08	Sag C-909/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Iași (Rumænien) den 11. december 2019 — BX mod Unitatea Administrativ Teritorială D.	5
2020/C 201/09	Sag C-926/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 18. december 2019 — straffesag mod BR, CS, DT, EU, FV og GW	6
2020/C 201/10	Sag C-929/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 18. december 2019 — straffesag mod CD	7
2020/C 201/11	Sag C-936/19 P: Appel iværksat den 20. december 2019 af Rubik's Brand Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. oktober 2019 i sag T-601/17 — Rubik's Brand Ltd mod EUIPO — Simba Toys	7
2020/C 201/12	Sag C-14/20 P: Appel iværksat den 14. januar 2020 af Neoperl AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. november 2019 i sag T-669/18 — Neoperl AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	8
2020/C 201/13	Sag C-39/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. januar 2020 — Staatssecretaris van Financiën mod Jumbocarry Trading GmbH	8
2020/C 201/14	Sag C-62/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 6. februar 2020 — Vogel Import Export NV mod Belgische Staat	9
2020/C 201/15	Sag C-63/20 P: Appel iværksat den 5. februar 2020 af Sigrig Dickmanns til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. november 2019 i sag T-181/19, Sigrig Dickmanns mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	9
2020/C 201/16	Sag C-70/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 12. februar 2020 — YL mod Altenrhein Luftfahrt GmbH	10
2020/C 201/17	Sag C-85/20 P: Appel iværksat den 14. februar 2020 af Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. december 2019 i sag T-763/18, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« mod Europa-Kommis-sionen	11
2020/C 201/18	Sag C-92/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. februar 2020 — Rottendorf Pharma GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld	12
2020/C 201/19	Sag C-93/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Schwechat (Østrig) den 25. februar 2020 — JU mod Air France Direktion für Österreich	13

2020/C 201/20	Sag C-94/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 25. februar 2020 — Land Oberösterreich mod KV	13
2020/C 201/21	Sag C-108/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 27. februar 2020 — HR mod Finanzamt Wilmersdorf	14
2020/C 201/22	Sag C-119/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 28. februar 2020 — Līga Šenfelde mod Lauku atbalsta dienests	15
2020/C 201/23	Sag C-124/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 5. marts 2020 — Bank Melli Iran, aktieselskab efter iransk ret mod Telekom Deutschland GmbH	16
2020/C 201/24	Sag C-130/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Spanien) den 9. marts 2020 — YJ mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	16
2020/C 201/25	Sag C-139/20: Sag anlagt den 16. marts 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen . .	17
2020/C 201/26	Sag C-144/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 27. marts 2020 — AS »LatRailNet« og VAS »Latvijas dzelzceļš« mod Valsts dzelzceļa administrācija	18
2020/C 201/27	Sag C-159/20: Sag anlagt den 8. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark . .	18

Retten

2020/C 201/28	Sag T-437/18: Rettens dom af 29. april 2020 — Tilly-Sabco mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold – landbrug – eksportrestitutioner – fjerkrækød – gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 annulleret ved en dom afsagt af Domstolen – skade)	20
2020/C 201/29	Sag T-37/19: Rettens dom af 29. april 2020 — Cimpres Schweiz GmbH mod EUIPO — Impress Media (CIMPRESS) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket CIMPRESS – det ældre EU-figurmærke impress – det ældre nationale ordmærke Impress-Media – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	20
2020/C 201/30	Sag T-78/19: Rettens dom af 29. april 2020 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket green cycles – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – artikel 10, stk. 3 og 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg – manglende brug af tegnet som virksomhedslogo) .	21
2020/C 201/31	Sag T-108/19: Rettens dom af 29. april 2020 — Kerry Luxembourg mod EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket TasteSense By Kerry – ældre EU-ordmærke MultiSense – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] .	22

2020/C 201/32	Sag T-3/19: Rettens kendelse af 2. april 2020 — Thai World Import & Export mod EUIPO — Elvir (Yaco) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforment at træffe afgørelse)	22
2020/C 201/33	Sag T-307/19: Rettens kendelse af 2. april 2020 — SQLab mod EUIPO (Innerbarend) (Annulationsøgsmål – EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Innerbarend – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	23
2020/C 201/34	Sag T-849/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. april 2020 — Leonardo mod Frontex (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – begæring om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	24
2020/C 201/35	Sag T-868/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. april 2020 — Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – REACH – stoffet dimethylether – kontrol af overensstemmelse – Kommissionens afgørelse – pligt til at tilvejebringe visse oplysninger, som nødvendiggør dyreforsøg – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	24
2020/C 201/36	Sag T-885/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. april 2020 — Aquind m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – energi – den transeuropæiske energiinfrastruktur – forordning (EU) nr. 347/2013 – Kommissionens delegerede forordning om ændring af forordning nr. 347/2013 – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	25
2020/C 201/37	Sag T-145/20: Sag anlagt den 28. februar 2020 — IV mod Kommissionen	25
2020/C 201/38	Sag T-146/20: Sag anlagt den 8. marts 2020 — Csordas m.fl. mod Kommissionen	26
2020/C 201/39	Sag T-154/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — IY mod Parlamentet	28
2020/C 201/40	Sag T-155/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — IZ mod Parlamentet	29
2020/C 201/41	Sag T-156/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — JA mod Parlamentet	29
2020/C 201/42	Sag T-159/20: Sag anlagt den 23. marts 2020 — JB mod Cedefop	30
2020/C 201/43	Sag T-160/20: Sag anlagt den 27. marts 2020 — 3M Belgium mod ECHA	31
2020/C 201/44	Sag T-162/20: Sag anlagt den 28. marts 2020 — UPL Europe og Indofil Industries (Netherlands) mod EFSA	32
2020/C 201/45	Sag T-164/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — BG mod Parlamentet	33
2020/C 201/46	Sag T-166/20: Sag anlagt den 3. april 2020 — JD mod EIB	34
2020/C 201/47	Sag T-180/20: Sag anlagt den 7. april 2020 — JE mod Rådet og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer	35
2020/C 201/48	Sag T-184/20: Sag anlagt den 9. april 2020 — JE mod Den Europæiske Unions Domstol	36
2020/C 201/49	Sag T-191/20: Sag anlagt den 9. april 2020 — FCA Italy mod EUIPO — Bettag (Pandem)	36

2020/C 201/50	Sag T-193/20: Sag anlagt den 10. april 2020 — Eternit mod EUIPO (Panels)	37
2020/C 201/51	Sag T-194/20: Sag anlagt den 27. marts 2020 — JF mod EUCAP Somalia	37
2020/C 201/52	Sag T-195/20: Sag anlagt den 6. april 2020 — Sociedade da Água de Monchique mod EUIPO — Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)	39
2020/C 201/53	Sag T-196/20: Sag anlagt den 10. april 2020 — Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	40
2020/C 201/54	Sag T-198/20: Sag anlagt den 30. marts 2020 — Shindler m.fl. mod Rådet	40
2020/C 201/55	Sag T-199/20: Sag anlagt den 14. april 2020 — Aldi Stores Ltd mod EUIPO — Dualit Ltd (formen på en brødrister)	42
2020/C 201/56	Sag T-200/20: Sag anlagt den 15. april 2020 — Stone Brewing mod EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)	43
2020/C 201/57	Sag T-202/20: Sag anlagt den 17. april 2020 — Target Brands mod EUIPO — The a.r.t. company b&s (ART CLASS)	44
2020/C 201/58	Sag T-203/20: Sag anlagt den 18. april 2020 — Al-Imam mod Rådet	45
2020/C 201/59	Sag T-204/20: Sag anlagt den 19. april 2020 — Zoom mod EUIPO — Facetec (ZOOM)	46
2020/C 201/60	Sag T-205/20: Sag anlagt den 16. april 2020 — Frommer mod EUIPO — Minerva (I-cosmetics)	47
2020/C 201/61	Sag T-207/20: Sag anlagt den 17. april 2020 — Residencial Palladium mod EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)	48
2020/C 201/62	Sag T-215/20: Sag anlagt den 21. april 2020 — Fidia farmaceutici SpA mod EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Parmaceutial Laboratories (HYAL)	48
2020/C 201/63	Sag T-218/20: Sag anlagt den 14. april 2020 — Alkattan mod Rådet	49
2020/C 201/64	Sag T-220/20: Sag anlagt den 16. april 2020 — JL mod Kommissionen	50
2020/C 201/65	Sag T-221/20: Sag anlagt den 23. april 2020 — Target Brands Inc. mod EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)	51
2020/C 201/66	Sag T-222/20: Sag anlagt den 21. april 2020 — CH og CN mod Parlamentet	52
2020/C 201/67	Sag T-226/20: Sag anlagt den 24. april 2020 — Steinel mod EUIPO (MobileHeat)	53
2020/C 201/68	Sag T-227/20: Sag anlagt den 24. april 2020 — Biovene Cosmetics mod EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)	53
2020/C 201/69	Sag T-232/20: Sag anlagt den 28. april 2020 — Biovene Cosmetics mod EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE)	54
2020/C 201/70	Sag T-556/18: Rettens kendelse af 26. marts 2020 — Sensient Colors Europe mod Kommissionen	55
2020/C 201/71	Sag T-682/18: Rettens kendelse af 15. april 2020 — Twitter mod EUIPO — 123billets og Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55
2020/C 201/72	Sag T-320/19: Rettens kendelse af 2. april 2020 — BV mod Kommissionen	55
2020/C 201/73	Sag T-20/20: Rettens kendelse af 23. april 2020 — Intertranslations (Intertranslations) Metafraseis mod Parlamentet	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 201/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 191 af 8.6.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 175 af 25.5.2020

EUT C 162 af 11.5.2020

EUT C 161 af 11.5.2020

EUT C 137 af 27.4.2020

EUT C 129 af 20.4.2020

EUT C 114 af 6.4.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 22. juli 2019 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. maj 2019 i sag T-754/18, Hochmann Marketing GmbH mod Europa-Parlamentet

(Sag C-557/19 P)

(2020/C 201/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Hochmann Marketing GmbH (ved Rechtsanwalt J. Jennings)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Den Europæiske Unions Domstol (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 30. april 2020 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 15. september 2019 af BP til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-917/16 REV, BP mod FRA

(Sag C-682/19 P)

(2020/C 201/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BP (ved avocat E. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Domstolen (Ottende Afdeling) fastslog ved kendelse af 19. marts 2020, at sagsøgte frifindes, da søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.

Domstolen fastslog, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 12. november 2019 — SC Panavitrans SRL mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Sag C-828/19)

(2020/C 201/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Panavitrans SRL

Sagsøgt: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der for tilbagebetaling af en afgift, som er blevet kendt uforenelig med EU-retten, fastsætter en kortere præklusiv frist end den i den nationale lovgivning fastsatte almindelige, præklusive frist for afgiftsfordringer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) (Rumænien) den 19. november 2019 — straffesag mod NC

(Sag C-840/19)

(2020/C 201/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Tiltalt i straffesagen

NC

Anden part i sagen:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾ af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, vedtaget på grundlag af artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om, at sager om korruption, der blev afgjort i en bestemt tidsperiode, og som nu befinder sig på stadiet for appel, skal hjemvises til fornyet behandling som følge af, at der ved den øverste retsinstans ikke blev oprettet specialiserede dommerkollegier til behandling af sager på dette område, selv om det anerkendes, at de dommere, som sad i dommerkollegierne, var specialiserede?
- 2) Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47, [stk. 2], i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, erklærer sammensætningen af dommerkollegiet fra en afdeling ved den øverste retsinstans (et dommerkollegium bestående af siddende dommere, der på tidspunktet for deres udpegelse til den øverste retsinstans bl. a. opfyldte kravet om specialisering) for ulovlig?

- 3) Skal princippet om EU-rettens forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, der er truffet af forfatningsdomstolen i en forfatningsretlig tvist, og som er bindende i henhold til national ret?

(¹) EUT 2017 L 198, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 26. november 2019 — straffesag mod FX, CS og ND

(Sag C-859/19)

(2020/C 201/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Tiltalte i straffesagen

FX, CS og ND

Anden procesdeltager:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (¹), artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse (²) af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, som blev vedtaget på grundlag af artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som har erstattet konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser fra den 26. juli 1995, fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om, at sager om korruption, der blev afgjort i en bestemt tidsperiode, og som nu befinder sig på stadiet for appel, skal hjemvises til fornyet behandling som følge af, at der ved den øverste retsinstans ikke blev oprettet specialiserede dommerkollegier til behandling af sager på dette område, selv om det anerkendes, at de dommere, som sad i dommerkollegierne, var specialiseret?
- 2) Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, erklærer sammensætningen af dommerkollegiet ved en afdeling ved den øverste retsinstans (et dommerkollegium bestående af siddende dommere, der på tidspunktet for deres udpegning til afdelingen for straffesager ved den øverste retsinstans bl.a. opfyldte kravet om specialisering) for ulovlig?
- 3) Skal EU-rettens forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, der er truffet af forfatningsdomstolen i en forfatningsretlig tvist, og som er bindende i henhold til national ret?

(¹) EUT 2015. L 141, s. 73.

(²) EUT 2017, L 198, s. 29.

Appel iværksat den 10. december 2019 af European Food SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 10. oktober 2019 i sag T-536/18 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (FITNESS)

(Sag C-908/19 P)

(2020/C 201/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Food SA (ved advocați R. Dincă, I. Speciac, V. Stănese og I.-F. Cofaru)

De andre parter i appelsagen: Société des produits Nestlé og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 18. marts 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres og bestemt, at European Food SA bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Iași (Rumænien) den 11. december 2019 — BX mod Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Sag C-909/19)

(2020/C 201/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Iași

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BX

Sagsøgt: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således ⁽¹⁾, at det tidsrum, hvori arbejdstageren følger obligatoriske erhvervsuddannelseskurser efter sin normale arbejdstid, i uddannelsesorganisationens lokaler, uden for sin arbejdsplads og uden at udføre sine arbejdsopgaver, udgør »arbejdstid«?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal bestemmelserne i artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og bestemmelserne i artikel 2, nr. 2), artikel 3, artikel 5 og artikel 6 i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter krav om, at arbejdstageren følger erhvervsuddannelseskurser, uden at arbejdsgiveren har pligt til at overholde arbejdstagerens hvileperiode med hensyn til det tidsrum, hvori uddannelsen gennemføres?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 18. december 2019 — straffesag mod BR, CS, DT, EU, FV og GW

(Sag C-926/19)

(2020/C 201/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Tiltalte

BR, CS, DT, EU, FV og GW

Øvrige parter i sagen:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura centrală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Agenția Națională de Administrare Fiscală, HX, IY, SC Uranus Junior 2003 Srl

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF ⁽¹⁾ og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ⁽²⁾, udarbejdet på grundlag af artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om en processuel formalitetsindsigelse vedrørende den eventuelt ulovlige sammensætning af et dommerkollegium med henvisning til princippet om dommernes specialisering ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien) (hvilket princip ikke er fastsat i den rumænske forfatning), og som forpligter en retsinstans til at hjemvise sager, som befinder sig på stadiet for appel (devolutiv), til fornyet behandling i første instans ved den samme ret?
2. Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47[, stk. 2,] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, erklærer sammensætningen af dommerkollegiet ved en afdeling ved den øverste retsinstans (et dommerkollegium bestående af siddende dommere, der på tidspunktet for deres udpegning til afdelingen for straffesager ved den øverste retsinstans bl.a. opfyldte kravet om specialisering) for ulovlig?
3. Skal princippet om EU-rettens forrang fortolkes således, at det giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, hvorved forfatningsdomstolen har fortolket en trinlavere bestemmelse end forfatningen, som vedrører sammensætningen af afdelingerne ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstolen) og er indeholdt i den nationale lov om forebyggelse, efterforskning og sanktionering af korruption, som en retsinstans har fortolket ensartet i samme retning i 16 år?
4. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således[,] at [p]rincippet om adgang til effektive retsmidler omfatter dommers specialisering og oprettelsen af specialiserede dommerkollegier ved den øverste retsinstans?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 141, s. 73.

⁽²⁾ EUT 2017, L 198, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 18. december 2019 — straffesag mod CD

(Sag C-929/19)

(2020/C 201/10)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Tiltalt i straffesagen

CD

Andre parter i sagen

CLD, GLO, ȘDC, PVV, SC Complexul Energetic Oltenia SA og Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om, at samtlige sager om korrupsion, der i en bestemt tidsperiode (2003-januar 2019) blev afgjort i første instans af afdelingen for straffesager ved kassationsdomstolen, og som nu befinder sig på appelstadiet, de plano skal hjemvises til fornyet behandling?
- 2) Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union samt artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, i strid med den fortolkning, der fremgår af fast og enstemmig organisatorisk og retslig praksis ved den øverste retsinstans, erklærer sammensætningen af dommerkollegiet ved en afdeling ved den øverste retsinstans for ulovlig?
- 3) Skal princippet om EU-retten forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en dom, der er afsagt af forfatningsdomstolen i en forfatningsmæssig konflikt, og som er bindende i henhold til national ret?
- 4) Kan begrebet »domstol, der forudgående er oprettet ved lov«, i artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det omfatter den formelle udpegelse af et specialiseret dommerkollegium, der adskiller sig fra de andre dommerkollegier, fordi dets dommere er specialiserede?

⁽¹⁾ EUT 2017, L 198, s. 29.

Appel iværksat den 20. december 2019 af Rubik's Brand Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. oktober 2019 i sag T-601/17 — Rubik's Brand Ltd mod EUIPO — Simba Toys

(Sag C-936/19 P)

(2020/C 201/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rubik's Brand Ltd (ved ügyvédek K. Szamosi og M. Borbás)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Simba Toys GmbH & Co. KG

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 23. april 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Rubik's Brand Ltd bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 14. januar 2020 af Neoperl AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. november 2019 i sag T-669/18 — Neoperl AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-14/20 P)

(2020/C 201/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Neoperl AG (ved Rechtsanwältin H. Börjes-Pestalozza og G. Schultz, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 23. april 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Neoperl AG bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. januar 2020 — Staatssecretaris van Financiën mod Jumbocarry Trading GmbH

(Sag C-39/20)

(2020/C 201/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Jumbocarry Trading GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 103, stk. 3, litra b), og artikel 124, stk. 1, litra a), om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾ anvendelse på en toldskyld, som er opstået før den 1. maj 2016, og hvor forældelsesfristen ikke er udløbet på denne dato?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning til hinder for denne anvendelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg
Brussel (Belgien) den 6. februar 2020 — Vogel Import Export NV mod Belgische Staat**

(Sag C-62/20)

(2020/C 201/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vogel Import Export NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den kombinerede nomenklatur som optaget i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ af 23. juli 1987 vedrørende tarif- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif — også under hensyntagen til de forskellige sprogversioner af pos. 4409 og de forklarende bemærkninger til HS til pos. 4407 og 4409 — fortolkes således, at de i hovedsagen omhandlede varer, det vil sige høvlede træplader, hvor de fire kanter er påført en afrunding i hele pladens længde, betragtes som »profileret i hele længden« og følgelig tariferes under pos. 4409, eller kan afrundingen af kanterne ikke anses for at være »profileret i hele længden«, og skal varerne derfor tariferes under pos. 4407?
- 2) Er omfanget af afrundingen bestemmende for tarifieringen under pos. 4407 eller pos. 4409?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1).

**Appel iværksat den 5. februar 2020 af Sigrig Dickmanns til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Sjette Afdeling) den 18. november 2019 i sag T-181/19, Sigrig Dickmanns mod Den Europæiske
Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)**

(Sag C-63/20 P)

(2020/C 201/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Sigrig Dickmanns (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) den 18. november 2019 i sag T-181/19 ophæves i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med appelsagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten støtter sin appel på et enkelt appelanbringende, nemlig en fejlagtig fortolkning og anvendelse af vedtægtens artikel 90 og 91, navnlig artikel 90, stk. 2; samtidig foreligger der en massiv tilsidesættelse af appellants grundlæggende rettigheder til en retfærdig rettergang og god forvaltningsskik.

Efter appellants opfattelse anså Retten med urette den klage, som hun havde indgivet i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, for at være indgivet for sent. Denne klage var blevet indgivet inden for 3 måneder efter EUIPO's begrundede afgørelse, men ikke inden for 3 måneder efter en forud herfor truffet stiltiende afvisning af en ansøgning, som hun havde indgivet, jf. vedtægtens artikel 90, stk. 2, tredje punktum.

Appellanten har i denne sammenhæng gjort gældende, at Rettens fortolkning af vedtægtens artikel 90, stk. 2, er i strid med ordlyden af den pågældende bestemmelse. Appellants klage vedrørte ikke den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, tredje punktum, tredje led, nævnte stiltiende afvisning, men en afgørelse meddelt hende i henhold til samme vedtægts artikel 90, stk. 2, tredje punktum, andet led, og den skulle derfor have været behandlet, jf. ordlyden. Det fremgår hverken af ordlyden af vedtægtens artikel 90, stk. 1, tredje punktum, af artikel 90, stk. 2, tredje punktum, andet led, eller af ordlyden af artikel 90, stk. 2, tredje punktum, tredje led, at andet led skulle være uanvendeligt, såfremt der foreligger en stiltiende afvisning af en ansøgning, eller at tredje led skal have forrang. EUIPO's udtrykkelige afvisning er heller ikke en ren bekræftelse af den forud herfor afgivne stiltiende afvisning, allerede fordi EUIPO ikke har henvist til den stiltiende afvisning. Derudover førte de elementer, der afveg fra en ren bekræftelse, navnlig begrundelsen, til, at der foreligger en ny afgørelse.

Appellanten påberåber sig endvidere, at den fortolkning, som Retten har foretaget, er i strid med hensigten og formålet med vedtægtens artikel 90, stk. 1, andet og tredje punktum, og med målet med retssikkerheden. Hensigten og formålet med denne ordning er frem for alt beskyttelsen af ansøgeren og ikke, at ansættelsesmyndigheden — således som det bliver resultatet ved den af Retten foretagne fortolkning — profiterer af en tilsidesættelse af en forpligtelse i proces teknisk forstand. Retssikkerhedens mål imødegås væsentligt bedre ved den fortolkning, som appellanten har gjort sig til talsmand for. For det første svarer den til ordlyden af vedtægtens artikel 90, stk. 2, og den fordrejer ikke — som den af Retten foretagne fortolkning — dennes ordlyd til det modsatte. For det andet ville fristen i henhold til den af Retten anlagte fortolkning efter ansættelsesmyndighedens udtrykkelige og begrundede afgørelse have forskellig længde, alt efter, om der forud derfor var blevet truffet en stiltiende afgørelse eller ej.

Herudover gør appellanten gældende, at der foreligger en massiv tilsidesættelse af hendes grundlæggende rettigheder til en retfærdig rettergang og god forvaltningsskik. Tilsidesættelsen af retten til en retfærdig rettergang består navnlig deri, at ansættelsesmyndigheden kan bruge tilsidesættelsen af forpligtelsen (dens forpligtelse til at træffe beslutning inden 4 måneder om en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1,) til vilkårligt at forkorte fristen for en ansøger, inden for hvilken denne kan reagere på de af ansættelsesmyndigheden meddelte grunde til afvisningen. Desuden har en ansøger ved den af Retten anlagte fortolkning på grund af den modsatte ordlyd af vedtægtens artikel 90, stk. 2, andet og tredje punktum, en betydeligt højere risiko for at tabe en sag på grund af en fristforsømmelse. Endvidere kan en fortolkning af vedtægtens artikel 90, stk. 2, i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder kun føre til det resultat, som appellanten har anført.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 12. februar 2020 — YL mod Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Sag C-70/20)

(2020/C 201/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YL

Sagsøgt: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal en hård landing, som dog ligger inden for et flys normale driftsområde, og som medfører en passagers tilskadekomst, betragtes som en ulykke, jf. artikel 17, stk. 1, i Konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, som den 28. maj 1999 blev vedtaget i Montreal, den 9. december 1999 blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og den 5. april 2001 blev godkendt ved Rådets beslutning 2001/539/EF⁽¹⁾?

⁽¹⁾ 2001/539/EF: Rådets afgørelse af 5.4.2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Appel iværksat den 14. februar 2020 af Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. december 2019 i sag T-763/18, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« mod Europa-Kommissionen

(Sag C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold, og kendelsen afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. december 2019, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi mod Kommissionen (T-763/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:886), meddelt appellanten samme dag, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten hvad angår de spørgsmål, der var gestand for en formalitetsindsigelse, som ikke blev behandlet i kendelsen afsagt i første instans.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen, medmindre sagen hjemvises til Retten, i hvilket tilfælde der ikke umiddelbart træffes afgørelse om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen, og afgørelsen herom udsættes, indtil der træffes endelig afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter**I. Urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder. Utilstrækkelig begrundelse.**

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke tog behørigt hensyn til den retlige usikkerhed med hensyn til kendskabet til Kommissionens retsakter, der anfægtes.

Den af Retten anførte retspraksis omhandler kendskab vedrørende forekomsten af retsakter, der påvirker eller vedrører en sagsøger.

Appellanten anlagde sag til prøvelse af en national rets afgørelse om udsættelse, eftersom appellanten bestred, at Unionens stillingtagen til de omhandlede afgørelser fra Kommissionen udgjorde et spørgsmål, der gik forud for afgørelsen af appellansens erstatningssøgsmål. Det er udelukkende i den sag, som er genstand for den procesfuldmagt, de indbyrdes har udstedt, dvs. vedrørende det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, at appellanten og dennes repræsentant kan anses for at være en og samme person i retlig henseende.

Henset til, at de beføjelser, som appellanten havde overdraget til sin retlige repræsentant, alene vedrørte det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, var den retlige repræsentant hverken forpligtet til at informere appellanten eller til at begære indsigt i den fulde ordlyd af de anfægtede retsakter inden for en »rimelig frist« i EU-retlig forstand, eftersom hans fuldmagt ikke omfattede disse tilfælde. Alene appellanten selv kunne fremsætte en sådan begæring personligt fra det tidspunkt, hvor vedkommende fik kendskab til, at EU-lovgivningen påvirkede ham.

II. Urigtig fortolkning og anvendelse af retspraksis om en »rimelig frist«

Den af Retten nævnte retspraksis kan ikke anvendes på den foreliggende sag, idet omstændighederne i de anførte sager ikke svarer til omstændighederne i nærværende sag.

III. Urigtig kvalificering af Kommissionens skrivelse af 24. februar 2017

Den nationale retsinstant vedtog en afgørelse om at forkaste en af OPS Újpest Kft indgivet klage, idet denne ret herved støttede sig på sagsøgtets oplysningsskrivelse, hvilken afgørelse påvirkede appellansens interesser, idet den ændrede dennes retsstilling væsentligt, eftersom den nationale retsinstant på grundlag af den nævnte skrivelse fastslog, at de nationale myndigheder ulovligt havde ydet støtte.

IV. Tilsidesættelse af appellansens ret til forsvar. Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 126 i Rettens procesreglement

Selv om Retten traf foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, anmodede den ikke parterne om at fremsætte bemærkninger til, om sagen var anlagt rettidigt. Det var i den appellerede kendelse, at Retten for første gang undersøgte spørgsmålet om sagsanlæg efter fristens udløb, og det var på grundlag af denne faktor, at den afviste sagen uden at give parterne, og navnlig appellanten, mulighed for at fremsætte argumenter eller gøre indsigelser herimod.

Eftersom den nævnte anmodning ikke blev fremsat, kunne appellanten ikke fremlægge et dokument, som kunne have støttet selskabets opfattelse af, at sagen var anlagt rettidigt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. februar 2020 — Rottendorf Pharma GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld

(Sag C-92/20)

(2020/C 201/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rottendorf Pharma GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 239, stk. 1, andet led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at tolden kan godtgøres i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor de ikke-fællesskabsvarer, som den berettigede har indført, genudføres fra Fællesskabets toldområde, og den situation, der har ført til toldskyldens opståen, skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Schwechat (Østrig) den 25. februar 2020 — JU mod Air France Direktion für Österreich

(Sag C-93/20)

(2020/C 201/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Schwechat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JU

Sagsøgt: Air France Direktion für Österreich

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 31, stk. 2, sammenholdt med artikel 31, stk. 4, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montrealkonventionen) ⁽¹⁾, fortolkes således, at en beskadigelse af den indcheckede bagage, som er opstået om bord på flyet eller i en periode, hvor den indcheckede bagage var i luftfartsselskabets forvaring, i tilfælde af forsinket udlevering i hvert fald skal anmeldes til luftfartsselskabet senest syv dage efter, at bagagen er stillet til rådighed for modtageren, og at luftfartsselskabet ellers ikke kan drages til ansvar, medmindre det har gjort sig skyldigt i svig?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 31, stk. 2, sammenholdt med artikel 31, stk. 4, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montrealkonventionen), fortolkes således, at en beskadigelse af den indcheckede bagage, som er opstået om bord på flyet eller i en periode, hvor den indcheckede bagage var i luftfartsselskabets forvaring, i tilfælde af forsinket udlevering skal anmeldes til luftfartsselskabet senest 21 dage efter, at bagagen er stillet til rådighed for modtageren, og at luftfartsselskabet ellers ikke kan drages til ansvar, medmindre det har gjort sig skyldigt i svig?

⁽¹⁾ 2001/539/EF: Rådets afgørelse af 5. april 2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 25. februar 2020 — Land Oberösterreich mod KV

(Sag C-94/20)

(2020/C 201/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Oberösterreich

Sagsøgt: KV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11 i direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 6, stk. 9 og 11, i oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (Oberösterreichs lov om boligstøtte, oöWFG), som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF ⁽²⁾ mulighed for en social ydelse i form af boligstøtte uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde, når denne boligstøtte har til formål at afbøde urimelige belastninger som følge af boligudgifter, men et eksistensminimum (herunder boligbehov) også skal sikres gennem yderligere en social ydelse (behovsorienteret minimumssikring i henhold til oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz (Oberösterreichs lov om minimumssikring) for personer i social nød?
- 2) Skal forbuddet mod »direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse« i henhold til artikel 2 i direktiv 2000/43/EF ⁽³⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i henhold til artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77)

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT 2000, L 180, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 27. februar 2020 — HR mod Finanzamt Wilmersdorf

(Sag C-108/20)

(2020/C 201/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HR

Sagsøgt: Finanzamt Wilmersdorf

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 167 og 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ — herefter »momsdirektivet« — fortolkes således, at de er til hinder for en national retsanvendelse, ifølge hvilken retten til fradrag af indgående moms også skal nægtes i de tilfælde, hvor der er begået momssvig i et tidligere omsætningsled, og den afgiftspligtige person havde eller burde have haft kendskab hertil, men i forbindelse med de transaktioner, der var foretaget med den pågældende, hverken havde deltaget i momssvigen eller var involveret i den og heller ikke havde fremmet eller understøttet den begåede momssvig?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 28. februar 2020 — Līga Šenfelde mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-119/20)

(2020/C 201/22)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og kassationsappellant: Līga Šenfelde

Kassationsindstævnt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 19, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, sammenholdt med andre bestemmelser heri og EU-retningslinjerne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020, fortolkes således, at:

- 1) en landbruger mister sin status som »ung landbruger«, alene fordi den pågældende to år forinden har modtaget støtte til udvikling af små landbrugsbedrifter, som er fastsat i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii),
- 2) disse bestemmelser tillader, at medlemsstaterne indfører en lovgivning, hvorefter en landbruger ikke betales den i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede støtte, hvis den pågældende allerede er blevet tildelt den i artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede støtte,
- 3) en medlemsstat har beføjelse til at afslå at anvende kumulering af støtte over for en landbruger, når den rækkefølge for kumulering, der er fastsat i programmet for udvikling af landdistrikterne, som er aftalt med Europa-Kommissionen, ikke er blevet overholdt?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 347, 487

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 5. marts 2020 — Bank Melli Iran, aktieselskab efter iransk ret mod Telekom Deutschland GmbH

(Sag C-124/20)

(2020/C 201/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bank Melli Iran, aktieselskab efter iransk ret

Sagsøgt: Telekom Deutschland GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 ⁽¹⁾ kun anvendelse, hvis der fra Amerikas Forenede Staters side direkte eller indirekte er udstedt administrative eller retslige anvisninger til den handlende EU-erhvervsdrivende, eller er det tilstrækkeligt for anvendelsen, at den EU-erhvervsdrivendes handlinger også uden sådanne anvisninger er rettet mod at følge sekundære sanktioner?
- 2) Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det første spørgsmåls anden del: Er artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 til hinder for en forståelse af national ret, hvorefter det er muligt for den opsigende at foretage en hvilken som helst opsigelse af et løbende kontraktforhold med en kontrahent, der er opført på listen over Specially Designated Nationals (SDN), som føres af USA's Office of Foreign Assets Control (OFAC) — og dermed også en opsigelse, som er motiveret af et ønske om at følge USA's sanktioner — uden at dette kræver en opsigelsesgrund, og derfor uden at den opsigende i en civil retssag skal redegøre for og bevise, at opsigelsen i hvert fald ikke er begrundet i et ønske om at følge USA's sanktioner?
- 3) Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende: Skal en ordinær opsigelse, som udgør en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96, altid anses for ugyldig, eller kan forordningens formål også opnås med andre sanktioner, f.eks. udstedelse af en bøde?
- 4) Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det tredje spørgsmåls første del: Gælder dette i betragtning af dels artikel 16 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, dels muligheden for at tildele dispensationer i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2271/96 også i tilfælde, hvor den EU-erhvervsdrivende ved at opretholde forretningsforbindelsen med den kontrahent, som er opført på listen, risikerer betydelige økonomiske tab på markedet i USA (i den foreliggende sag 50 % af koncernens omsætning)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22.11.1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterriotoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT 1996, L 309, s. 1), som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1100 af 6.6.2018 (EUT 2018, L 199 I, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Spanien) den 9. marts 2020 — YJ mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-130/20)

(2020/C 201/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YJ

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielt spørgsmål

Kan det anses for en direkte forskelsbehandling som omhandlet i direktiv 79/7 ⁽¹⁾, at en retsforordning som artikel 60, stk. 4, i Ley General de la Seguridad Social (almindelig lov om social sikring), fratager kvinder, der frivilligt lader sig førtidspensionere, muligheden for at modtage moderskabstillæg i modsætning til dem, der — ligeledes frivilligt — lader sig pensionere ved den normale, foreskrevne alder, eller som lader sig førtidspensionere, men på grundlag af det erhvervsmæssige arbejde, som de har udført i løbet af deres arbejdsliv, som følge af handicap eller som følge af, at de er ophørt med deres arbejde inden den foreskrevne pensionsalder af grunde, som ikke kan tilskrives disse kvinder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT 1979, L 6, s. 24).

Sag anlagt den 16. marts 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-139/20)

(2020/C 201/25)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Siekierzyńska og A. Armenia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 17, stk. 1, litra b), og artikel 17, stk. 4, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁾, idet den har indført en lovgivning, der fritager energiprodukter, som anvendes af energiintensive anlæg, der er omfattet af Unionens emissionshandelssystem, for punktafgift.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har i sine nationale retsforordninger indført en fritagelse for punktafgift for energiprodukter, som anvendes af energiintensive virksomheder, der er omfattet af Unionens emissionshandelssystem (herefter »EU ETS«).

Efter Kommissionens opfattelse er der tale om en tilsidesættelse af forpligtelserne i henhold til artikel 17, stk. 1, litra b), og artikel 17, stk. 4, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet. Ifølge disse bestemmelser kan der kun indrømmes afgiftsfritagelser og -lempelser til fordel for energiintensive virksomheder, når der er indgået aftaler med virksomheder eller virksomheds-sammenslutninger, eller når der gennemføres ordninger med omsættelige tilladelser eller tilsvarende foranstaltninger, såfremt disse medfører opfyldelsen af miljøbeskyttelsesmål eller forbedret energieffektivitet. EU ETS kan efter Kommissionens opfattelse ikke anses for at være en »ordning med omsættelige tilladelser« som omhandlet i de nævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT 2003, L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 27. marts 2020 — AS »LatRailNet« og VAS »Latvijas dzelzceļš« mod Valsts dzelzceļa administrācija

(Sag C-144/20)

(2020/C 201/26)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AS »LatRailNet« og VAS »Latvijas dzelzceļš«

Sagsøgt: Valsts dzelzceļa administrācija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56, stk. 2, i direktiv 2012/34 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den giver tilsynsorganet beføjelse til på eget initiativ at vedtage en afgørelse, hvorved den virksomhed, der udøver jernbaneinfrastrukturforvalterens væsentlige funktioner, der er nævnt i dette direktivs artikel 7, stk. 1, pålægges at indføre bestemte ændringer, som ikke vedrører forskelsbehandling af ansøgere, i bestemmelser om beregningen af afgifterne for brug af infrastrukturen (afgiftsordning)?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, har tilsynsorganet da beføjelse til ved nævnte afgørelse at fastsætte de betingelser, som disse ændringer skal indebære, f.eks. ved at pålægge en forpligtelse til fra kriterierne til fastsættelse af afgifterne for brug af infrastrukturen at udelukke tidligere planlagte omkostninger, der dækkes af statsbudgettet eller af de lokale myndigheders budgetter, som passagertransportvirksomhederne ikke kan dække med indtægter fra transporten?
- 3) Skal artikel 32, stk. 1, i direktiv 2012/34 fortolkes således, at den forpligtelse, som medlemsstaterne i denne bestemmelse pålægges til at sikre jernbanemarkedssegmenterne størst mulig konkurrenceevne ved at fastsætte tillæg, der finder anvendelse på afgifterne for brug af infrastrukturen, også finder anvendelse på fastsættelsen af afgifterne for brug af infrastrukturen på de markedssegmenter, hvor der ikke findes konkurrence, f.eks. da transporten på det pågældende markedssegment kun udføres af et enkelt jernbaneselskab, som er blevet tildelt den i artikel 2, litra f), i forordning nr. 1370/2007 ⁽²⁾ omhandlede eneret til at udføre transport i dette markedssegment?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

Sag anlagt den 8. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-159/20)

(2020/C 201/27)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis, I. Naglis og U. Nielsen som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det bør lægges til grund, at Danmark har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾ om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ved at undlade at hindre eller standse danske mejerier fra at benytte betegnelsen Feta for ost, der ikke er i overensstemmelse med produktspecifikationen i Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 ⁽²⁾.
- Det bør også lægges til grund, at Danmark, ved at tillade at danske mejerier producerer og sælger efterligninger af Feta, overtræder Artikel 4, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) i kombination med artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er Kommissionens holdning, at de danske myndigheder overtræder deres forpligtelser i henhold til forordningen om kvalitetsordninger, ved at tillade, at danske virksomheder ulovligt benytter navnet »Feta« på oste, der er produceret i Danmark.

I særdeleshed kan det konstateres, at benyttelsen af betegnelsen »Feta« i strid med forordningen om kvalitetsordninger finder sted i Danmark, og som en konsekvens heraf skal denne medlemsstat tage passende administrative og retslige skridt, for at forhindre eller stoppe den. Da Danmark nægter at overholde de nævnte regler, konkluderer Kommissionen, at Danmark ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordningen om kvalitetsordninger, og derfor overtræder EU-lovgivningen.

Ved at tillade at danske mejerier producerer og sælger efterligninger af »Feta«, overtræder Danmark herudover artikel 4, stk. 3 i TEU i kombination med artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i forordning (EU) nr. 1151/2012, ved at det bringer opfyldelsen af Unionens målsætninger i fare med hensyn til: at sikre loyal konkurrence for landbrugere og producenter af landbrugsprodukter, og fødevarer med værdiforøgende karakteristika og kvaliteter; at hjælpe producenter af produkter, der er knyttet til et geografisk område, med at opnå et rimeligt udbytte, der afspejler produkternes kvalitet; samt beskyttelsen af alle betegnelser som en intellektuel ejendomsret på Unionens område.

Ligeledes finder Kommissionen, at Danmark ved at undlade at hindre eller standse den krænkelse af rettighederne til en registreret beskyttet oprindelsesbetegnelse (»BOB«) »Feta«, der finder sted, når danske mælkeproducenter eksporterer efterligninger af oste fra Unionen til tredjelande, svækker Unionens position i internationale forhandlinger, der skal sikre beskyttelse af Unionens kvalitetsordninger, og krænker princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i TEU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angår betegnelsen »feta« (EFT 2002, L 277, s. 10)

RET TEN

Retten dom af 29. april 2020 — Tilly-Sabco mod Kommissionen

(Sag T-437/18) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – landbrug – eksportrestitutioner – fjerkrækød – gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 annulleret ved en dom afsagt af Domstolen – skade)

(2020/C 201/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Frankrig) (ved advokaterne R. Milchior og S. Charbonnel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og B. Hofstötterer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for den af sagsøgeren angiveligt lidt skade som følge af vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød (EUT 2013, L 196, s. 13).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Tilly-Sabco betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018

Retten dom af 29. april 2020 — Cimpress Schweiz GmbH mod EUIPO — Impress Media (CIMPRESS)

(Sag T-37/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket CIMPRESS – det ældre EU-figurmærke impress – det ældre nationale ordmærke Impress-Media – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 201/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Cimpress Schweiz GmbH (Winterthur, Schweiz) (ved advokaterne C. Eckhartt, P. Böhner og A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Impress Media GmbH (Mönchengladback, Tyskland) (ved advokat F. Remmert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. oktober 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 1716/2017-2 og R 1786/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Impress Media og Cimpres Schweiz.

Konklusion

- 1) Impress GmbH træde i stedet for Impress Media GmbH som intervenient.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Cimpres Schweiz GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Impress afholdte sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.3.2019.

Retten dom af 29. april 2020 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles)

(Sag T-78/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket green cycles – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – artikel 10, stk. 3 og 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg – manglende brug af tegnet som virksomhedslogo)

(2020/C 201/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne A. Marx, K. Bonhagen og M. Wolter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Scardocchia og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Spanien) (ved advokat C. Sueiras Villalobos)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. november 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 778/2018-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Lidl Stiftung og Plásticos Hidrosolubles.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 29. november 2018 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 778/2018-5) annulleres, for så vidt som den konstaterer, at der er sket reel brug af det anfægtede varemærke for varer i klasse 20.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.

- 2) Lidl Stiftung & Co. KG, EUIPO og Plásticos Hidrosolubles, SL bærer hver især de omkostninger, de har afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten.

(¹) EUT C 122 af 1.4.2019.

Rettens dom af 29. april 2020 — Kerry Luxembourg mod EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry)

(Sag T-108/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket TasteSense By Kerry – ældre EU-ordmærke MultiSense – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 201/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Döhler GmbH (Darmstadt, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. november 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1179/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Döhler og Kerry Luxembourg.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kerry Luxembourg Sàrl betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens kendelse af 2. april 2020 — Thai World Import & Export mod EUIPO — Elvir (Yaco)

(Sag T-3/19) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdent at træffe afgørelse)

(2020/C 201/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Thailand) (ved advokat S. Bénoliel-Claux)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elvir (Condé-sur-Vire, Frankrig) (ved advokat M. Lhotel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. oktober 2018 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 319/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Elvir og Thai World Import & Export Co.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Thai World Import & Export Co. Ltd og Elvir bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdel af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger i sagen.

(¹) EUT C 72 af 25.2.2019.

Retten kendelse af 2. april 2020 — SQLabmod EUIPO (Innerbarend)

(Sag T-307/19) (¹)

(Annullationsøgsmål – EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Innerbarend – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2020/C 201/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SQLab GmbH (Taufkirchen, Tyskland) (ved advokat A. Koelle)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. marts 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2180/2018-4) vedrørende registrering af ordtegnet Innerbarend som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) SQLab GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 230 af 8.7.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. april 2020 — Leonardo mod Frontex

(Sag T-849/19 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – begæring om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2020/C 201/34)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Leonardo SpA (Rom, Italien) (ved advokat A. Parrella)*Sagsøgt:* Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) (ved S. Drew, H. Caniard, C. Georgiadis og A. Gras, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Vanderstraeten, F. Biebuyck og V. Ost)**Sagens genstand**

Søgsmål baseret på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på udsættelse af gennemførelsen af udbudsbekendtgørelsen, der blev offentliggjort af Frontex den 18. oktober 2019, med overskriften »Remotely Piloted Aircraft Systems (RPAS) for Medium Altitude Long Endurance Maritime Aerial Surveillance«(Fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS) til maritim flyovervågning i middelhøjde med lang flyvetid).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. april 2020 — Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-868/19 R)

(Særlige rettergangsformer – REACH – stoffet dimethylether – kontrol af overensstemmelse – Kommissionens afgørelse – pligt til at tilvejebringe visse oplysninger, som nødvendiggør dyreforsøg – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2020/C 201/35)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Nederlandene), Knoell NL BV (Maarsse, Nederlandene), Grillo-Werke AG (Duisbourg, Tyskland) og PCC Trade & Services GmbH (Duisbourg) (ved advokaterne R. Cana og G. David samt solicitor Z. Romata)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 7336 final af 16. oktober 2019 om kontrollen af en registrering af dimethylether, forelagt Kommissionen af Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til artikel 51, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3), dels om fastsættelse af alle andre midlertidige foranstaltninger, som Retten finder hensigtsmæssig.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. april 2020 — Aquind m.fl. mod Kommissionen
(Sag T-885/19 R)

(Særlige rettergangsformer – energi – den transeuropæiske energiinfrastruktur – forordning (EU) nr. 347/2013 – Kommissionens delegerede forordning om ændring af forordning nr. 347/2013 – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2020/C 201/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aquind Ltd (Wallsend, Det Forenede Kongerige), Aquind Energy Sàrl, (Luxembourg, Luxembourg) og Aquind SAS (Rouen, Frankrig) (ved solicitor S. Goldberg, C. Davis og J. Bille samt advokat E. White)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, Y. Marinova og B. De Meester, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens delegerede forordning af 31. oktober 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 for så vidt angår EU-listen over projekter af fælles interesse.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 28. februar 2020 — IV mod Kommissionen

(Sag T-145/20)

(2020/C 201/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IV (ved advokat J. Lemmer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionen og det interinstitutionelle CPE-dagcenter for børn i flere aldersgrupper pålægges solidarisk, eller in solidum, over for [X] at fremlægge tilstedeværelseslisterne for 2019 og 2020 vedrørende hans barn [Y], hvilke lister de er i besiddelse af, og at betale en tvangsbøde på 500 EUR (femhundrede EUR) for hver dags forsinkelse regnet fra afsigelsen af dommen i denne sag.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 1 500 EUR til dækning af de omkostninger, der ikke kan erstattes, som sagsøgeren har måtte påtage sig for at gøre sine rettigheder gældende, og at dække udgifter og omkostninger for denne instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 42 med overskriften »Ret til aktindsigt« i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der fastsætter, at »[e]nhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til aktindsigt i dokumenter, uanset medium, fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«.

Sag anlagt den 8. marts 2020 — Csordas m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-146/20)

(2020/C 201/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Annamaria Csordas (Luxembourg, Luxembourg), Adrian Sorin Cristescu (Luxembourg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luxembourg) og Miguel Vicente-Nunez (Luxembourg) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Inden der træffes afgørelse i sagen:

- Kommissionen opfordres til, ved bevisoptagelse eller foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, efter at have indhentet oplysninger hos de OSP, som har fremsat liste nr. 3, at angive antallet af de kandidater på denne liste, som er opstillet af hver af disse, idet der sondres mellem kandidater og suppleanter, samt fordelingsnøglen mellem kandidat og suppleant for et ansøgerpars repræsentative karakter.

I forbindelse med Rettens afgørelse i sagen:

- Det fastslås, at Kommissionens undladelse af at advare mod eller forbyde følgende er ulovlig:
 - Formanden for valgkontorets afslag af 28. oktober 2019 på at offentliggøre en meddelelse, som informerer de ansatte om aftalen indgået den 14. oktober 2019 mellem FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L og U4U med henblik på delt repræsentation på deres fælles liste »Ensemble au Luxembourg«.
 - Valgkontorets offentliggørelse, på et ubestemt tidspunkt under valget, af denne aftale, som ikke indeholdt oplysning om, at visse OSP havde slået sig sammen eller var blevet omstruktureret og om antallet af kandidater opstillet af hver af disse.
 - Den manglende oplysning om den OSP, som var repræsenteret af hver af kandidaterne på liste nr. 3 »Ensemble au Luxembourg« til den ene eller anden af de OSP, som havde opstillet denne, selv om de tilhørte forskellige fagforeningsgrupper og selv om visse af disse var til stede i Bruxelles og ikke havde udfærdiget denne liste.

- Resultaterne af de valg, som blev offentliggjort ved valgkontorets skrivelse af 26. november 2019.
- Stiftelsen af den lokale afdeling i Luxembourg af personaleudvalget efter valget i november 2019.
- De afgørelser om udpegning af repræsentanter til hovedudvalget, der blev truffet af personaleudvalgets lokale afdeling i Luxembourg.
- Annullation af tilpasningen af repræsentationen af de OSP, som var opstillet ved valget i november 2019 til CLPL, fastsat af Kommissionen efter offentliggørelsen af disse resultater på grundlag af aftalen om delt repræsentation af 14. oktober 2019.
- Annullation af alle afgørelser om tildeling til de OSP, som havde underskrevet aftalen af 14. oktober 2019, af ressourcer, som supplerer de ressourcer, som de rådede over på grundlag af den repræsentation, som de fik efter valget i 2016 til CLPL.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om frie og demokratiske valg, for så vidt som de logos, som figurerede på valgplakaten for liste 3 »Ensemble au Luxembourg«, i mangel af valgkontorets offentliggørelse før påbegyndelsen af afstemningen af aftalen om delt repræsentation, kunne få vælgerne til at tro, at denne liste var opstillet af fem således nævnte faglige organisationer (OSP), som var ligeligt repræsenteret ved de 20 kandidatpar, selv om det fulgte af aftalen, at den var opstillet af seks OSP, heriblandt to benævnt anderledes, og ulige repræsenteret.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om frie og demokratiske valg, for så vidt som valgkontorets offentliggørelse under afstemningen af aftalen om delt repræsentation kunne få visse vælgere til at tro, at liste nr. 3 var opstillet af seks OSP repræsenteret ved de 20 kandidatpar på denne liste i det forhold, der var anført i aftalen, selv om den var opstillet af tre OSP og en sammenslutning af tre andre, idet en af disse sidstnævnte kunne repræsentere de to øvrige, som herefter ikke var repræsenteret af kandidater på listen, i det mindste ikke i det anførte forhold.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af det frie valg mellem kandidaterne på liste nr. 3 og om risiko for sammenblanding hvad angår de således støttede OSP, for så vidt som hverken liste nr. 3 »Ensemble au Luxembourg« eller den tilsvarende valgplakat nævnte den OSP, der var repræsenteret af hver af kandidaterne opstillet på listen, selv om der var tale om en liste opstillet af seks forskellige OSP, eller af tre OSP og en omrokering eller sammenslutning af tre andre, som tilhørte forskellige fagforeningsgrupper, var til stede i Luxembourg, men også i Bruxelles, og ikke alle havde tilkendegivet deres støtte til den fælles liste.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om frie og demokratiske valg, for så vidt som valgkontorets offentliggørelse under valget af aftalen om delt repræsentation kunne få vælgerne til at tro, at de OSP, som havde opstillet liste nr. 3, alle var repræsenteret herpå ved et antal kandidater svarende til den andel, der blev anført for hver af disse, selv om dette ikke var tilfældet, eller i det mindste, at R&D havde fået en del af Solidarité européenne repræsentation, selv om det var USF-L samt FPPE og U4U, som havde overladt R&D en del af deres repræsentation.

Sag anlagt den 19. marts 2020 — IY mod Parlamentet

(Sag T-154/20)

(2020/C 201/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IY (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Principalt:

- Annullation af afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Det fastslås, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig.
- Følgelig annulleres afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren principalt anført fem anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen om afskedigelse, som udelukkende er begrundet den angivelige opløsning af den europæiske politiske gruppe ENL, er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om magtfordrejning, eftersom Europa-Parlamentet har anvendt sine beføjelser med henblik på at skjule en simpel foranstaltning vedrørende en europæisk politiske gruppes navneforandring som en opløsning af en politisk gruppe.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt. Sagsøgeren har anført, at hans ret til at blive hørt forud for en afgørelse om afskedigelse ikke er blevet overholdt.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som Parlamentet har anvendt forskellige procedurer på ansatte i den angiveligt opløste politiske gruppe.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig. Sagsøgeren har anført, at eftersom afgørelsen om opløsning er ulovlig, da den er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning, er afgørelsen om afskedigelse, som udelukkende er baseret på denne opløsning, derfor i sig selv ulovlig og skal annulleres.

Sag anlagt den 19. marts 2020 — IZ mod Parlamentet**(Sag T-155/20)**

(2020/C 201/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IZ (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Principalt:

- Annullation af afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Det fastslås, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig.
- Følgelig annulleres afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren principalt anført fem anbringender, som er identiske med eller ligner de anbringender, der er påberåbt i forbindelse med sag T-154/20, IY mod Parlamentet.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig. Sagsøgeren har anført, at eftersom afgørelsen om opløsning er ulovlig, da den er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning, er afgørelsen om afskedigelse, som udelukkende er baseret på denne opløsning, derfor i sig selv ulovlig og skal annulleres.

Sag anlagt den 19. marts 2020 — JA mod Parlamentet**(Sag T-156/20)**

(2020/C 201/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JA (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Principalt:

- Annullation af afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Det fastslås, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig.
- Følgelig annulleres afgørelsen af 4. juli 2019 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en godtgørelse på 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren principalt anført fem anbringender, som er identiske med eller ligner de anbringender, der er påberåbt i forbindelse med sag T-154/20, IY mod Parlamentet.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen om opløsning af den politiske gruppe ENL er ulovlig. Sagsøgeren har anført, at eftersom afgørelsen om opløsning er ulovlig, da den er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning, er afgørelsen om afskedigelse, som udelukkende er baseret på denne opløsning, derfor i sig selv ulovlig og skal annulleres.

Sag anlagt den 23. marts 2020 — JB mod Cedefop

(Sag T-159/20)

(2020/C 201/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: JB (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP)

Sagsøgerens påstande

- CEDEFOP's stiltiende afgørelse om afvisning af 19. januar 2020 annulleres.
- CEDEFOP tilpligtes at betale sagsøgeren et samlet beløb på 442 276,78 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til god forvaltning som følge af behandlingen af sagsøgerens anmodning om erstatning af en tjenestemand ved CEDEFOP, som var anklagerens vidne — tilsidesættelse af artikel 11a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«).
3. Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af formodningen om uskyld i forbindelse med behandlingen af sagsøgerens anmodning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, som blev bekræftet ved den stiltiende afgørelse om afvisning af klagen i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte i strid med vedtægtens bestemmelser og princippet om upartiskhed har degraderet og undladt at forfremme sagsøgeren.

Sag anlagt den 27. marts 2020 — 3M Belgium mod ECHA

(Sag T-160/20)

(2020/C 201/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 3M Belgium (Diegem, Belgien) (ved advokaterne J.-P. Montfort og T. Delille)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- ECHA's afgørelse af 16. januar 2020 (ECHA/01/2020) vedrørende »Optagelse af særligt problematiske stoffer på kandidatlisten for mulig optagelse i bilag XIV« til REACH-forordningen⁽¹⁾ for så vidt angår optagelsen af perfluorbutansulfonsyre (»PFBS«) og salte deraf, annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet i strid med de krav, der er opstillet i artikel 57, litra f), i REACH-forordningen, eftersom ECHA har foretaget en åbenbar fejlagtig vurdering ved ikke at påvise, at stoffet kan have alvorlige virkninger for menneskers sundhed eller miljøet.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet i strid med retssikkerhedsprincippet, herunder princippet om forudsigelighed, eftersom sagsøgeren på ingen måde har kunne identificere eller konstatere, hvilken definition, hvilket kriterium eller hvilke faktorer ECHA har lagt til grund for dets afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 28. marts 2020 — UPL Europe og Indofil Industries (Netherlands) mod EFSA**(Sag T-162/20)**

(2020/C 201/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Det Forenede Kongerige) og Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og S. Englebert)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.

- Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets (EFSA) afgørelse af 28. januar 2020, meddelt sagsøgerne den 29. januar 2020, vedrørende vurderingen af anmodninger om fortrolig behandling af visse dele af EFSA's konklusion om peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet mancozeb (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres.

- EFSA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om en proceduremæssig tilsidesættelse af artikel 12 i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 844/2012 ⁽¹⁾, eftersom den anfægtede afgørelse blev vedtaget på grundlag af proceduremæssige fejl vedrørende de faktiske og retlige omstændigheder.

2. Andet anbringende om en materiel tilsidesættelse af artikel 13 i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 844/2012, eftersom den anfægtede afgørelse blev vedtaget på grundlag af materielle fejl vedrørende de faktiske og retlige omstændigheder.

3. Tredje anbringende om forkert anvendelse af artikel 38, 39 og 40 i forordning nr. 178/2002 ⁽²⁾, eftersom EFSA har fortolket og anvendt bestemmelserne om fortrolighed i artikel 38, 39 og 40 i forordning nr. 178/2002 forkert.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 ⁽³⁾, idet EFSA har tilsidesat artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 ved at offentliggøre de oplysninger, som sagsøgerne havde anmodet om at få udtaget, hvilket vil kunne skade sagsøgernes forretningsmæssige interesser.

5. Femte anbringende om manglede kompetence, idet EFSA har handlet ultra vires, eftersom Det Europæiske Kemikalieagentur — og ikke EFSA — er den eneste myndighed, der er juridisk ansvarlig for klassificering eller omklassificering af kemiske stoffer som fastsat i forordning nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af grundlæggende principper i EU-retten, nemlig legalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet, princippet om den berettigede forventning, princippet om god forvaltningsskik og proportionalitetsprincippet samt princippet om forpligtelsen til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse, idet den anfægtede afgørelse blev vedtaget i strid med grundlæggende principper i EU-retten.

-
- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18.9.2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT 2012, L 252, s. 26).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).

Sag anlagt den 19. marts 2020 — BG mod Parlamentet

(Sag T-164/20)

(2020/C 201/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BG (ved advokaterne A. Tymen, L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgtes afgørelse af 20. maj 2019 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af juli 2017.
- Om fornødent annullation af sagsøgtes afgørelse af 10. december 2019 om afslag på sagsøgerens klage af 20. august 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt som følge af sagsøgtes fejl, opgjort til 50 000 EUR.
- Sagsøgte betaler de af sagsøgeren afholdte sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til at blive hørt (chartrets artikel 41, stk. 2, litra a)).
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til at få sin sag behandlet uvildigt og retfærdigt (chartrets artikel 41, stk. 1) og tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og af omsorgspligten.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til at modtage en begrundet afgørelse (chartrets artikel 41, stk. 2, litra c), og af vedtægtens artikel 25.

4. Fjerde anbringende om anlæggelse af et urigtigt skøn og tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a og artikel 28.

Til støtte for erstatningskravet har sagsøgeren henvist til den fejl, sagsøgte begik, til det tab, hun har lidt, og til sammenhængen mellem fejlen og tabet.

Sag anlagt den 3. april 2020 — JD mod EIB

(Sag T-166/20)

(2020/C 201/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JD (ved advokat H. Hansen)

Sagsøgt: EIB

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, hvorved sagsøgeren i) pålægges at underskrive et tillæg til sin ansættelseskontrakt med afkald på visse socialsikringsrettigheder, og hvorefter ii) han ikke kan indtræde i EIB's tjeneste, medmindre han underskriver dette tillæg, annulleres.
- EIB tilpligtes følgelig at trække sin skrivelse med forslag om dette tillæg og det hertil knyttede krav om, at sagsøgeren som betingelse for at kunne tiltræde sin stilling underskriver det pågældende tillæg, tilbage.
- EIB tilpligtes at lade sagsøgeren indtræde i EIB's tjeneste med løn og fordele med tilbagevirkende kraft regnet fra tiltrædelsesdatoen i henhold til kontrakten.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der tages forbehold for alle øvrige rettigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af databeskyttelseskrav

- Det gøres gældende, at EIB har tilsidesat artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning 2018/1725 ⁽¹⁾. EIB brugte svarene i et helbredsoplysningsskema til at begrænse dækningen i tilfælde af død eller invaliditet, selv om det ikke var angivet i meddelelsen om beskyttelse af oplysninger i skemaet, at det kunne blive anvendt til et sådant formål.

2. Andet anbringende om, at der ikke er retsgrundlag for den af EIB ønskede udelukkelse fra dækning

- Det gøres gældende, at EIB har tilsidesat artikel 33d i personalevedtægten II og artikel 9.1.2 i personalereglene. Det retsgrundlag, som EIB har henvist til (artikel 6-1 i pensionsregulativet), kan ikke med rimelighed fortolkes som foreslået af EIB. EIB's fortolkning tager ikke hensyn til definitionen af og det erklærede formål med den lægelige vurdering forud for ansættelse i henhold til artikel 2.1.1.A i bilag X til personalereglene.

3. Tredje anbringende om, at der ikke er retsgrundlag for kravet om underskrivelse af et tillæg

- Det gøres gældende, at EIB har tilsidesat artikel 13 i personalevedtægten II. Der findes ingen bestemmelse i regelsættet vedrørende EIB om, at en person, der har indgået en ansættelseskontrakt med EIB, og som af EIB's bedriftslæge er blevet erklæret egnet til at arbejde, skal underskrive et tillæg til sin ansættelseskontrakt med afkald på visse socialsikringsrettigheder (direkte dækning ved død og invaliditet).

4. Fjerde anbringende om forskelsbehandling og navnlig tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, og artikel 34, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

- Det gøres gældende, at EIB med den anfægtede afgørelse søger at unddrage sagsøgeren grundlæggende socialsikringsrettigheder (direkte dækning ved død og invaliditet) på grundlag af formodede genetiske træk og/eller et angiveligt handicap. EIB har ved at kræve, at sagsøgeren giver afkald på disse socialsikringsrettigheder, idet hans ansættelseskontrakt ellers vil blive opsagt, tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder. EIB's handlemåde er udtryk for forskelsbehandling, idet den tager sigte på at begrænse sagsøgerens grundlæggende socialsikringsrettigheder på et vilkårligt grundlag (en »meget/særdeles lav« risiko for invaliditet i fremtiden) og i et vilkårligt tidsrum (fem år).

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

Sag anlagt den 7. april 2020 — JE mod Rådet og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag T-180/20)

(2020/C 201/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JE (ved N. Forwood, QC)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

Sagsøgerens påstande

- Erklæringen fra repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union for generaladvokaterne ved Den Europæiske Unions Domstol af 29. januar 2020, som offentliggjort af Rådet under Rådets dokumentreference XT 21018/20, annulleres delvist.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at den retsakt, der blev vedtaget af de sagsøgte, skal annulleres delvist på grund af inkompetence, tilsidesættelse af et væsentligt procedurekrav, tilsidesættelse af traktaterne og retsregler vedrørende deres anvendelse samt magtfordrejning.

Sag anlagt den 9. april 2020 — JE mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-184/20)

(2020/C 201/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JE (ved N. Forwood, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Præsidenten for Den Europæiske Unions Domstols afgørelse af 31. januar 2020 om at erklære sagsøgerens stilling som generaladvokat ledig og at indlede proceduren for udnævnelse af en efterfølger annulleres delvist.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at den anfægtede retsakt skal annulleres på grund af inkompetence, tilsidesættelse af et væsentligt procedurekrav og tilsidesættelse af traktaterne og retsreglerne vedrørende deres anvendelse.

Sag anlagt den 9. april 2020 — FCA Italy mod EUIPO — Bettag (Pandem)

(Sag T-191/20)

(2020/C 201/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: FCA Italy SpA (Torino, Italien) (ved advokaterne F. Jacobacci og E. Truffo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Christoph Bettag (Aachen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Christoph Bettag

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Pandem — registreringsansøgning nr. 17 297 029

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1483/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 10. april 2020 — Eternit mod EUIPO (Panels)

(Sag T-193/20)

(2020/C 201/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Eternit (Kappelle-op-den-Bos, Belgien) (ved advokaterne J. Muyldermans og P. Maeyaert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eternit Österreich GmbH (Vöcklabruck, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Eternit

Det omtvistede design: EF-design 2 538 140-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. februar 2020 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1661/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 27. marts 2020 — JF mod EUCAP Somalia

(Sag T-194/20)

(2020/C 201/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JF (ved advokat A. Kunst)

Sagsøgt: EUCAP Somalia (Mogadishu, Somalia)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har, på basis af et søgsmål om annullation (artikel 263 TEUF) og et erstatningssøgsmål om ansvar uden for kontraktforhold (artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF) nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen truffet af lederen af missionen EUCAP Somalia af 18. januar 2020 om at bringe sagsøgerens ansættelseskontrakt til ophør.
- Annullation af afgørelsen truffet af lederen af missionen EUCAP Somalia af 31. januar 2020 om afslag på sagsøgerens interne klage.
- EUCAP Somalia tilpligtes, på grundlag af erstatning uden for kontraktforhold, at betale sagsøgeren erstatning for det økonomiske tab i form af løn, indtægter og rettigheder (tabt indtægt) i overgangsperioden, som fastsat i udtrædelsesaftalen indgået mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige (udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige).
- EUCAP Somalia tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab som følge af de ulovlige afgørelser, efter ret og billighed foreløbigt opgjort til 60 000 EUR.
- EUCAP Somalia tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger, med tillæg af renter på 8 %.

Subsidiært har sagsøgeren, på basis af et søgsmål i henhold til en voldgiftsbestemmelse (artikel 272 TEUF) (hvis de to anfægtede afgørelser anses for ikke at kunne adskilles fra sagsøgerens ansættelseskontrakt) og et erstatningssøgsmål om ansvar i kontraktforhold (artikel 340, stk. 1, TEUF), nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at afgørelserne truffet af lederen af missionen EUCAP Somalia af 18. januar 2020 og af 31. januar 2020 er ulovlige.
- EUCAP Somalia tilpligtes, på grundlag af erstatning i kontraktforhold, at betale sagsøgeren erstatning for det førnævnte lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- EUCAP Somalia tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger, med tillæg af renter på 8 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at EUCAP Somalia har tilsidesat retten til at blive hørt, for så vidt som sagsøgeren ikke blev hørt inden afgørelsen af 18. januar 2020 om at bringe hans kontrakt til ophør blev truffet.
2. Andet anbringende om, at EUCAP Somalia har tilsidesat forbuddet om direkte forskelsbehandling på grund af nationalitet, for så vidt som afgørelsen om at bringe sagsøgerens kontrakt til ophør hviler på ikrafttrædelsen af udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, uanset eksistensen af en overgangsperiode, hvorved britiske og ikke-britiske kontraktansatte ulovligt behandles forskelligt.
3. Tredje anbringende om, at EUCAP Somalia har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, for så vidt som EUCAP Somalia behandlede sagsøgeren anderledes end internationale kontraktansatte med britisk statsborgerskab, som var ansat i andre FSFP-missioner, som forblev ansatte i overgangsperioden i overensstemmelse med udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige.

4. Fjerde anbringende om, at EUCAP Somalia har tilsidesat udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, for så vidt som EUCAP Somalia bortså fra, at bestemmelserne om FSFP-missioner vedrørende internationale kontraktansatte med britisk statsborgerskab fortsat er gældende og ikke begrænser den fortsatte ansættelse af sådanne ansatte i overgangsperioden.
5. Femte anbringende om, at EUCAP Somalia har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som internationale kontraktansatte med britisk statsborgerskab blev forsikret om, at de ville forblive ansat i overgangsperioden, jf. udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige.

Såfremt Retten finder, at et søgsmål i henhold til artikel 263 skal afvises fra realitetsbehandling, fordi afgørelserne ikke kan adskilles fra sagsøgerens ansættelseskontrakt, har sagsøgeren desuden, til støtte for et søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF, som anlægges subsidiært, fremført de samme fem anbringender.

**Sag anlagt den 6. april 2020 — Sociedade da Água de Monchique mod EUIPO — Ventura Vendrell
(chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)**

(Sag T-195/20)

(2020/C 201/52)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Sociedade da Água de Monchique, SA (Caldas de Monchique, Portugal) (ved advokat M. Osório de Castro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pere Ventura Vendrell (Sant Sadurni d'Anoia, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sociedade da Água de Monchique, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH — registreringsansøgning nr. 017 027 608

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. januar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2524/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og følgelig indføres det ansøgte varemærke i registret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 10. april 2020 — Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)**(Sag T-196/20)**

(2020/C 201/53)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat J. Passa)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Innovative Cosmetic Concepts LLC (Clifton, New Jersey, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Innovative Cosmetic Concepts LLC*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket INCOCO — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 189 828*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 194/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 30. marts 2020 — Shindler m.fl. mod Rådet**(Sag T-198/20)**

(2020/C 201/54)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøgere:* Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italien) og ni andre sagsøgere (ved advokat J. Fouchet)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annullation i det hele af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, under ét Aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og bilagene hertil.

Subsidiært:

- Delvis annullation af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, under ét Aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt som disse retsakter automatisk og generelt, uden den mindste kontrol med proportionaliteten, sondrer mellem unionsborgere og statsborgere i Det forenede Kongerige fra den 1. februar 2020, og således bl.a. annullation af præambelens nr. 6 og af artikel 9, 10 og 127 i udtrædelsesaftalen.

Følgelig:

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokatombkostninger på 5 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tretten anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom). Sagsøgerne har i denne henseende bl.a. gjort gældende, at det britiske folk ikke har stemt for Det Forenede Kongeriges udtræden af Euratom og at formalia vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af denne organisation skulle have været overholdt.
2. Andet anbringende om en procedurefejl vedrørende karakteren af den endelige afgørelse. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at afgørelsen om indgåelse af aftalen om udtræden er ulovlig, for så vidt som den tildeler Unionen en »exceptionel horizontal kompetence« med hensyn til forhandling af udtrædelsesaftalen og således krænker fordelingen af kompetencerne mellem Unionen og medlemsstaterne ved at udelukke muligheden for en blandet aftale og ved således at udelukke enhver ratificering fra medlemsstaterne side af den endelige aftale.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 127 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), for så vidt som den procedure, der er fastsat i denne artikel for udtræden af aftalen ikke er blevet overholdt, hvilket ifølge sagsøgerne behæfter den anfægtede afgørelse med en procedurefejl og medfører ugyldighed.
4. Fjerde anbringende om manglende proportionalitetskontrol med ophævelsen af unionsborgerskabet for visse kategorier af briter. Sagsøgerne er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse skal annulleres med den begrundelse, at den ikke har taget hensyn til, at det for flere kategorier af britiske statsborgere var umuligt at stemme i forbindelse med folkeafstemningen den 23. juni 2016 om Det Forenede Kongeriges medlemskab af Den Europæiske Union: dem, der havde udøvet deres ret til fri bevægelighed i Unionen og som havde været fraværende fra det britiske territorium i mere end femten år, statsborgere fra de oversøiske lande og territorier, fra Kanaløerne og fra de britiske besiddelser.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af de demokratiske principper, af ligebehandlingsprincippet, af princippet om fri bevægelighed, af princippet om ytringsfrihed og af princippet om god forvaltning. Sagsøgerne har bl.a. gjort gældende, at den anfægtede afgørelse strider mod Unionens retsorden, som fastsætter princippet om ligebehandling af alle borgere, og af retsordenen i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 52 TEU og af artikel 198, 199, 203 og 355 TEUF vedrørende de britiske oversøiske lande og territorier. Sagsøgerne har bl.a. gjort gældende, at den anfægtede afgørelse, som finder anvendelse på de britiske oversøiske lande og territorier, ved ikke at vedrøre det relevante retsgrundlag, nemlig artikel 203 TEUF, er ulovlig og skal annulleres.

7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af statuten for Gibraltar ved afgørelsen af 30. januar 2020, for så vidt som artikel 3 i udtrædelsesaftalen tilsidesætter international ret og navnlig princippet om et folks ret til selvbestemmelse.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 4 TEUF med den begrundelse, at den anfægtede afgørelse ikke har overholdt princippet om kompetencedeling mellem Unionen og medlemsstaterne, hvilket, henset til statuten for Gibraltar, skal medføre dens annullation.
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgerne har bl.a. i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse knæsætter tabet af deres ret til permanent ophold, som erhverves efter fem års uafbrudt bopæl i en medlemsstat, uden at de konkrete konsekvenser af dette tab er fastsat og navnlig uden at der er foretaget nogen kontrol med proportionaliteten.
10. Tiende anbringende om tilsidesættelse af retten til den respekt for privat- og familieliv, der er sikret ved konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse berører deres ret til privat- og familieliv, for så vidt som den fratager dem unionsborgerskabet og følgelig retten til frit at bosætte sig på en medlemsstats område, hvor de ikke er statsborgere, men på hvis område de har opbygget deres familieliv.
11. Ellevte anbringende om tilsidesættelse af britiske statsborgeres stemmeret og valgret til de lokale og europæiske valg. Ifølge sagsøgerne tilsidesætter artikel 127 i udtrædelsesaftalen artikel 18 TEUF og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den anfægtede afgørelse skal derfor annulleres, for så vidt som den ratificerer en aftale, som indeholder en bestemmelse, som skaber en forskelsbehandling mellem britiske borgere.
12. Tolvte anbringende om den automatiske og generelle sondring, som foretages i udtrædelsesaftalen, mellem unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige uden kontrol med proportionaliteten henset til briternes privat- og familieliv at regne fra den 1. februar 2020. Til støtte for dette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at ophævelsen af unionsborgerskabet ikke kan ske automatisk og generelt, at der skulle have været foretaget en konkret vurdering af konsekvenserne og at den anfægtede afgørelse i mangel af en sådan vurdering skal annulleres.
13. Trettende anbringende om sammenhængen mellem artikel 18, 20 og 22 TEUF og artikel 12 i udtrædelsesaftalen. Sagsøgerne er af den opfattelse, at den forskelsbehandling, der er indført med udtrædelsesaftalens artikel 127, tilsidesætter det forbud, som er fastsat i artikel 18 TEUF, mod forskelsbehandling på grund af nationalitet.

Sag anlagt den 14. april 2020 — Aldi Stores Ltd mod EUIPO — Dualit Ltd (formen på en brødrister)

(Sag T-199/20)

(2020/C 201/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aldi Stores Ltd (Atherstone, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Barker og barrister C. Blythe)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dualit Ltd (Crawley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Dualit Ltd

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på en brødrister) — registreringsansøgning nr. 48 728

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. februar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1034/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og der gives medhold i begæringen om ugyldighedserklæring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og sagen hjemvises til EUIPO, direkte til annullationsafdelingen eller til appelkamrene.
- Mere subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og der gives medhold i begæringen om ugyldighedserklæring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), litra e), nr. ii), og/eller litra e) nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, subsidiært tilsidesættelse af artikel 27, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. april 2020 — Stone Brewing mod EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Sag T-200/20)

(2020/C 201/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Stone Brewing Co. LLC (Escondido, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og D. Habel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Stone Brewing Co. LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-varemærket STONE BREWING — registreringsansøgning nr. 15 423 668

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. januar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1524/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, litra b), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 10, stk. 3, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 17. april 2020 — Target Brands mod EUIPO — The a.r.t. company b&s (ART CLASS)

(Sag T-202/20)

(2020/C 201/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, De Forenede Stater) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Target Brands Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket ART CLASS — registreringsansøgning nr. 16 888 695

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1597/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres for så vidt angår alle de resterende omtvistede varer.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO til fornyet behandling.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger for så vidt angår sagens behandling for Retten og for appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. april 2020 — Al-Imam mod Rådet

(Sag T-203/20)

(2020/C 201/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maher Al-Imam (Damaskus, Syrien) (ved advokat M. Brillat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, at afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, at Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, og at Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren.
- Følgelig annulleres Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, og Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes fra og med den 18. februar 2020 at betale sagsøgeren 10 000 EUR pr. uge i erstatning for det økonomiske tab, der er lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede foranstaltninger.

- Rådet tilpligtes fra og med den 18. februar 2020 at betale sagsøgeren 15 000 EUR pr. uge i erstatning for det ikke-økonomiske tab, der er lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede foranstaltninger.
- Rådet tilpligtes at erstatte ethvert fremtidigt tab, som sagsøgeren ville skulle lide som følge af vedtagelsen af de omtvistede afgørelser.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder i forbindelse med proceduren til vedtagelse af de omtvistede retsakter. Dette anbringende kan deles op i to led:
 - første led vedrørende en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, dvs. af retten til at blive hørt og af kontradiktionsprincippet.
 - andet led vedrørende en tilsidesættelse af retten til en effektiv søgsmålsadgang.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med vedtagelsen af de omtvistede retsakter. Dette anbringende kan deles op i to led:
 - første led vedrørende beviser, der ikke er tilstrækkelige til at begrunde opførelsen af sagsøgeren på listen over personer, som er omfattet af restriktive foranstaltninger.
 - andet led vedrørende en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.
3. Tredje anbringende om et ulovligt og uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder som følge af de omtvistede retsakters indhold. Dette anbringende kan deles op i to led:
 - første led vedrørende en tilsidesættelse af ejendomsretten.
 - andet led vedrørende en tilsidesættelse af retten til privatliv og familieliv.

Sag anlagt den 19. april 2020 — Zoom mod EUIPO — Facetec (ZOOM)

(Sag T-204/20)

(2020/C 201/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zoom KK (Tokyo, Japan) (ved advokat M. de Arpe Tejero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Facetec Inc. (Las Vegas, Nevada, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Facetec Inc.

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket ZOOM — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 323 959

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 507/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. april 2020 — Frommer mod EUIPO — Minerva (I-cosmetics)

(Sag T-205/20)

(2020/C 201/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Angela Frommer (Unterschleißheim, Tyskland) (ved advokat F. Remmert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Minerva GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Angela Frommer

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket I-cosmetics — EU-varemærke nr. 8 836 661

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 675/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Minerva GmbH, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af regel 22 i Kommissionens forordning (EF) 2868/95.

Sag anlagt den 17. april 2020 — Residencial Palladium mod EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)**(Sag T-207/20)**

(2020/C 201/61)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Spanien) (ved advokat D. Solana Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fiesta Hotels & Resorts, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket PALLADIUM HOTELS & RESORTS — EU-varemærke nr. 2 915 304

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 231/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og gøres virkningsløs, idet EUIPO pålægges at fremme behandlingen af ugyldighedsbegæringen indgivet af Residencial Palladium.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. april 2020 — Fidia farmaceutici SpA mod EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Parmaceutical Laboratories (HYAL)**(Sag T-215/20)**

(2020/C 201/62)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokaterne R. Kunz Hallstein og H. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ioulia and Irene Tseti Parmaceutial Laboratories SA (Athen, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fidia farmaceutici SpA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket HYAL — EU-varemærke nr. 2 430 221

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. januar 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 613/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes EUIPO og intervenienten at betale sagsomkostningerne in solidum.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 165, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 32, litra f), og artikel 39 stk. 5, i Europa-Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 14. april 2020 — Alkattan mod Rådet

(Sag T-218/20)

(2020/C 201/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Waseem Alkattan (Damaskus, Syrien) (ved advokat G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Følgende retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren:
 - Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale 500 000 (fem hundrede tusinde) EUR i erstatning for hele den lidte skade.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, som er støttet på artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6 og 13 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt Domstolens praksis. Sagsøgeren er af den opfattelse, at han burde være blevet hørt, inden Rådet for Den Europæiske Union vedtog de restriktive foranstaltninger over for ham, og at hans ret til forsvar som følge heraf ikke er blevet iagttaget.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten (artikel 296, stk. 2, TEUF). Sagsøgeren har foreholdt Rådet, at det blot har anført vage og generelle betragtninger uden specifikt og konkret at angive grundene til, at det ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse har fundet, at sagsøgeren bør være omfattet af de omhandlede restriktive foranstaltninger. Der er således ikke anført noget konkret og objektivt forhold, der kan lægges sagsøgeren til last, og som kan begrunde de omhandlede foranstaltninger, og den af Rådet givne begrundelse giver ikke sagsøgeren nogen tilstrækkelige oplysninger og er faktisk temmelig vag, generel og upræcis.
3. Tredje anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har kritiseret Rådet for, at det i sin begrundelse til støtte for den restriktive foranstaltning har anført forhold, som klart savner et faktisk grundlag, idet der ifølge ham ikke er noget seriøst grundlag for de påberåbte faktiske omstændigheder.
4. Fjerde anbringende vedrørende kravet om erstatning for den lidte skade, og hvorved det gøres gældende, at sagsøgeren lægges visse alvorlige faktiske forhold til last, som udsætter sagsøgeren selv og hans familie for fare, hvilket illustrerer omfanget af den lidte skade og herved begrundet hans erstatningskrav. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at hans økonomiske aktiviteter er blevet alvorligt og varigt undergravet.

Sag anlagt den 16. april 2020 — JL mod Kommissionen

(Sag T-220/20)

(2020/C 201/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JL (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 11. juli 2019 om udstedelse af en advarsel til sagsøgeren.
- Annullation af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 27. marts 2017 om genoptagelse af sag [fortroligt] ⁽¹⁾.
- Sagsøgeren tildeles en samlet godtgørelse på 30 000 EUR, som en særlig godtgørelse for ikke-økonomisk tab, fra Europa-Kommissionen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, i medfør af artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, dvs. om utilstrækkelige foranstaltninger til opfyldelse af den af Retten afsagte annullationsdom, og om tilsidesættelse af princippet »non bis in idem«.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, herunder af forpligtelsen til upartisk og retfærdig behandling af sagerne, om tilsidesættelse af uskyldsformodningen og om tilsidesættelse af retten til forsvar.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, om tilsidesættelse af de procedureregler, der finder anvendelse på administrative undersøgelser og på disciplinære forfølgninger, og om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
4. Fjerde anbringende om tildeling af en særlig godtgørelse som følge af de førnævnte ulovligheder.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 23. april 2020 — Target Brands Inc. mod EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)

(Sag T-221/20)

(2020/C 201/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, De Forenede Stater) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The a.r.t. company b&s (Quel, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Target Brands Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket art class — registreringsansøgning nr. 16 888 737

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1596/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres for så vidt angår alle de resterende omtvistede varer.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO til fornyet behandling.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger for så vidt angår sagens behandling for Retten og for appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 21. april 2020 — CH og CN mod Parlamentet**(Sag T-222/20)**

(2020/C 201/66)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* CH og CN (ved advokat C. Bernard-Glanz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgernes påstande**

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling.
- Annullation af de anfægtede afgørelser, for så vidt som der ikke heri tages endelig stilling til realiteten af den påtalte psykiske chikane.
- Sagsøgte tilpligtes at betale hver af sagsøgerne et beløb på 5 000 EUR, opgjort efter ret og billighed, i erstatning for det ikke-økonomiske tab, der er forvoldt ved overskridelsen af en rimelig frist, med tillæg af morarenter indtil fuldstændig betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale hver af sagsøgerne et beløb på 100 000 EUR, opgjort efter ret og billighed, i erstatning for det ikke-økonomiske tab, der er forvoldt ved den manglende endelige stillingtagen til realiteten af den påtalte psykiske chikane, med tillæg af morarenter indtil fuldstændig betaling sker.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Parlamentets afgørelser af 13. september 2019, hvorved ansættelsesmyndigheden ved denne institution som svar på deres ansøgninger om bistand ikke tog endelig stilling til realiteten af den påtalte psykiske chikane, har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af bistandspligten og af artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), med den begrundelse, at Parlamentets ansættelsesmyndighed ved ikke at tage endelig stilling til eksistensen af den påtalte psykiske chikane har tilsidesat den bistandspligt, som påhviler den.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og af princippet om god forvaltning, samt om tilsidesættelse af værdighedsprincippet og af artikel 1 og artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med den begrundelse, at Parlamentets ansættelsesmyndighed ved ikke at tage endelig stilling til eksistensen af den påtalte psykiske chikane har tilsidesat princippet om god forvaltning og sin omsorgspligt og således tilsidesat sagsøgernes ret til menneskelig værdighed.

Sag anlagt den 24. april 2020 — Steinel mod EUIPO (MobileHeat)

(Sag T-226/20)

(2020/C 201/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Tyskland) (ved advokaterne M. Breuer og K. Freudenstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MobileHeat — registreringsansøgning nr. 18 029 162

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2472/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. april 2020 — Biovene Cosmetics mod EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)

(Sag T-227/20)

(2020/C 201/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Eugène Perma France (Saint-Denis, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Biovene Cosmetics, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BIOVÈNE BARCELONA i farverne pink og hvid — registreringsansøgning nr. 16 523 102

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1661/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og erklæres ugyldig.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og erklæres ugyldig.
- Disse afgørelser omgøres og det fastslås, at den omhandlede varemærkeansøgning imødekommes i det hele.
- EUIPO og Eugène Parma France tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for indsigelsesafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. april 2020 — Biovene Cosmetics mod EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Sag T-232/20)

(2020/C 201/69)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eugène Perma France (Saint-Denis, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Biovene Cosmetics, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BIOVÈNE — registreringsansøgning nr. 16 052 029

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 739/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og erklæres ugyldig.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og erklæres ugyldig.
- Disse afgørelser omgøres og det fastslås, at den omhandlede varemærkeansøgning imødekommes i det hele.
- EUIPO og Eugène Parma France tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for indsigelsesafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 26. marts 2020 — Sensient Colors Europe mod Kommissionen**(Sag T-556/18)** ⁽¹⁾

(2020/C 201/70)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens kendelse af 15. april 2020 — Twitter mod EUIPO — 123billets og Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)**(Sag T-682/18)** ⁽¹⁾

(2020/C 201/71)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

Rettens kendelse af 2. april 2020 — BV mod Kommissionen**(Sag T-320/19)** ⁽¹⁾

(2020/C 201/72)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 22.7.2019.

**Rettens kendelse af 23. april 2020 — Intertranslations (Intertransleisiions) Metafraseis mod
Parlamentet**

(Sag T-20/20) ⁽¹⁾

(2020/C 201/73)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 23.3.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA